

ОСНОВНА ШКОЛА „БОРА РАДИЋ“
БАВАНИШТЕ

ПОЛЕТ

БР. 13.

ЖИВЕО 1. МАЈ - ПРАЗНИК РАДА

ЛИТЕРАРНА СЕКЦИЈА „БРАНКО РАДИЋЕВИЋ“
1976.

ПОЕЗИЈА МАРТА И МАЈА!

С Л О Б О Д А

Слобода је кућа твоја,
 Слобода је школа твоја.
 Слобода су маме и тате,
 Слобода су баке и деке,
 Слобода су бате и неке,
 Једном речју ОНА,
 Слобода је све на свету!

Павић Милица

VIII-2

ПИСМО МАЈЦИ

Да, ја сам сада далеко
 И размишљам о теби, мајко!
 Тек сада, када сам овде
 Схватам шта ми ти значиш!
 Сада док седим и размишљам,
 Осећам твоје нежне и меке руке
 У мојој црној коси,
 И те тако вреле и миле усне
 На мојим образима, челу...

Овде нема оне топле попице млека,
 Нема ни твог топког и милог гласа
 Са којим си ме пуна радости и миља
 Сваког јутра будила ти!

Да. Тек сада, када си тако далеко,
 А ја овде сама, мајко мила,
 Схватам шта ми ти стварно значиш!

Попазов Зорица

VI-3

П Р О Л Е Ћ Е

Пролеће је и све се буди,
 а са њиме и ја!

Пролећно цвеће цвета,
 и ја са њиме!

Куд год око бациш
 Природа у срећи сја
 а и ја са њом!

Стаменковић Иванка, V-3

М А Ј К А

Мајка! Како хумано и благо
 звучи та дивна реч света!

Као поток који тихо тече,
 Као небо док се спушта вече,
 Као тло, ливада наше планете.
 Ох, како мајка воли своје дете

Дивна мајко наша,
 Како блистају твоје очи,
 Ах, мама,,
 Како ти лице пламти
 Док ме остављаш у соби
 Уснулу и срећну
 У постељи чистој и мекој!

Драга мајко,
 Како ми срце помно бије,
 Како ми зенице толо засветле
 Кад у теби сагледам живот,
 Тај дивни цвет природе вечне,
 Који никад не вене!

Станков Вера

VII-3

М А М И

За мамин велики срећни дан
 Свако је, баш свако радостан.

Поклонимо мајци најлепше жеље
 да јој сваки дан нови
 доноси радост и весеље!

За мамин велики срећни дан
 Свако је, баш свако радостан!

За мајку цвета најлепше цвеће
 И дивни плави јоргован!
 Он нестрпљиво чека, чека
 Да га дечја рика мила
 нежним покретом убере
 и поклони мајци

за њен дивни и срећни дан!

За мамин дан, за мамин дан
 Свако је весело и радостан!

Пучијашевић Зорица

V-3

Увек све ради вољом,
 љубављу и свешћу!

Увек воли само оно добро,
 покренуто и поштено!

У раду сагледај срећу
 стварности и будућности!

М А Ј К О

Као први зраци пролећнога сунца
кад почну да се тихо буде
и нечујно нежно да излазе
на плаву бескрајну пучину
околног нам Свемира,
исто тако драга мајко,
моји први јутарњи погледи
упучени су само теби!

Моје прве речи док сам
била тако мала
и осећала, и разумела тебе
кроз очи плаве твоје,
кроз топли дах пољупца твог,
биле су упућене теби!

Мајко, моје прво слово
које тада изговорих,
било је то чудесно очаравајуће,
бар за мене толико важно
и увек вољено слово М.

Мој први осмех, мила мајко,
био је упућен прво теби,
твој нежном погледу,
души и љубави твојој!

И први мој корак, мајко,
несигуран, али чудесно велик
био је усмерен ка теби,
твојој бескрајности љубави!

И зато осећам те и волим мајко,
ко извор живота - сунце,
и његове топле и нежне зраке
који неуморно светле,
увек су ту као ти мајко!

Бугарски Гордана
VII-3

М А Ј К А

Освит зоре, одсјај сунца
Блиска суза у мом оку,
Речи драге моје мајке.

Твој ме поглед увек прати
Пун љубави, збиље, среће
Мила драга, моја мати!

Моја мајка цвет је руже,
која цвета у земљи слободе
Тако дивно, тако дуго, дуже...

У мојим мислима мила,
увек, свуда, у срцу мом,
Осећај диван, танан ко свила!

- Цветај цвете љубављу мајке,
шири мирисна крила своја,
Лети тихо ко љубав моја! -

Тихи жубор речи моје мајке
тече ктос осећаје моје
Јер МАЈКА - ЖИВОТ то је!

Буричић Весна
VII-3

САМ И ЈАВА

Треперава светлост месеца и зве
и тихи звуци ноћних инсеката,
птица и жаба!

Домови људски у дубоком сну,
У њима човек сања!

Сања!? И да ли само То?
Ил сновиђења машту жели
Да је вечна јава!
Ил ипак само да остане машта!

Да. И сам је дело сна и јаве!
Машта и Јава!
Део живота и бити људске
У коме тражи, од кога иште
Живот човек, живот идеале.

Сања и као на јави види
Човека и дела, нечовека и недела!
Види и сања, а срце се шири и скупља
Радује и плаче док душу пуни и
Празни!

Чиме и од чега!?
Маштом сна и делима јаве!
Од туге, бола, срама и патње!
Истинама живота, љубави, рада, среће!
Од лажи, мржње, зависти и злобе!
Идеалом слободе, чежњом правог
Живота!
Револуцијом мисли и душе,
Визијом стварности и будућности!
Ах, сну, ах јаво - истинно, животе!

Драг. Ђ. Живковић, наст.

8.МАРТ-ДАН ЖЕНА -МАЈКИ ЖИВОТА!

1.МАЈ -ДАН ЧОВЕКА СЛОБОДЕ, РАДА,
ЉУБАВИ, ПОШТЕЋА, СТВАРАЛАШТВА.

СЛОБОДА - ИДЕАЛ ВЕЧНИ И СТВАР
НОСТ НАША!

ЖИВЕО 1.МАЈ - ПРАЗНИК РАДА!

1. МАЈ

Небо просипа сву снагу своју
У легло живота села мог;
Сунце расипа најблештавији сјај
Јер се слави 1.Мај!

Ветар свечано рухо кити
И славуја из спеног луга;
Срећан је веома свако тада,
Јер се слави Празник рада!

Гледајмо сунце што се топло смеје,
А природа се зелени и блиста!
Бујна је она, дивна и чиста!
О, красан је наш 1.Мај!

Николић Љиљана

VII-3

ЗАШТО СЛАВИМО 1.МАЈ

Зашто славимо празник рада,
Зашто славимо датум тај?
Зашто славимо почетак маја,
Зашто славимо 1.Мај?
Зашто су радници тако срећни,
Зашто се деца тако веселе?
Зашто се букети цвећа тада носе,
Зашто се ласте тада доселе?

Па празник рада тада је ту,
Крвљу отечен и борбом клетом,
Зато су сви тада срећни
У слободном животу крвљу отетом!

Зато славимо празник рада,
Зато славимо датум тај,
Зато славимо почетак маја,
Зато славимо 1.МАЈ!

Петров Неда

VII-3

РАДИТИ

Како је дивно Радити!
Како је дивно у раду бити увек млад!
Како је таква младост дивна!
Како је она тако вечита, вечна!
Живети у раду достојном човека!
Живети радом за живот човека!
Живети срећом за срећу човека!
Живети животом достојним човека!

ПРАЗНИК РАДА

Сетимо се другови
оних тешких дана
Кад је нашом лепом земљом
овладао страшна тама.

Сетимо се другарице
проклетих фашиста
Сетимо се славне борбе
петокраке како блиста

Сетимо се, сетимо
оних давних дана,
Кад се нашом земљом,
буна распламсала!

А ујутру, једног првог маја
улицама потекла је раја,
Песма с ори, црвен барјак кликче
Раднога човека победа биће

Друг до друга
другарице с њима,
Парола је вечна
крвљу исписана!

Барјак црвен
а слова му златна,
Радник, сељак....
борац је до борца!

Друг наш Т И Т О
на челу нам борбе,
Куд не фашисти,
но главе у торбе!

Застадоше фашисти проклети
Кад видеше барјак наш црвени
И на њему срп и чекић стоји
Никога се партизан не боји!

Данас зато свим можемо рећи
Цвета Цвеће, живимо у Срећи!

Станковић Вера

VII-3

Мисао човека-водић у будућност!
Човек мислилац-инспиратор рада, дела!
Човек стваралац-истина стварности!
Човек човеку основа живота, вечности.

Драг. Љ. Живковић, наст.

М А Ј К А

Мајка је детету све!
Његова десна рука!
Свако дете добро зна
да реч дивна-мајка
Не значи ни сребро ни злато,
Већ да је она прва љубав,
Љубав бескрајна!
Мајка је звезда
што на небу сија!
Мајка је наше сунце!

Њено је срце увек љубави пуно,
Према нама, деци својој!
Мајка је зато вечна бајка!
Река најлепше љубави,
Која бескрајно вечно тече!

Ивановић Јаворка
V-3

ИСПОВЕСТ

Док кријем очи своје уплакане, сплене
због обећања које теби дадох,
рађа се нова љубав силнија од мене,
почињем да те волим сада,
а ту тек малочас стадох!

У овом часу док се изнова предајем
Теби
а у самоћи пребирам наше дане
кроз себе,
несвесно почех да говорим себи:
Не могу, не могу више без тебе!

Не могу!
Не могу схватити и помислити само
на године што живот донеше!
Помисли и реци:
колико дана плакала сам због тебе,
љубави моја!

Тишина. Самоћа. Понеки тон само!
Ремети ми ритам предности, теби!
Мој живот је зато само дан
Испуњен јавом истине,
кад могу да уживам тихо и бескрајно
у Теби!

Филипов Јованка
VII-3

1. М А Ј

Први Мај је празник рада,
То наш сваки човек зна
Па су зато сви весели тада
Песма рада и њен дивни ехо
Чују се, одјекују далеко, да

На јрболима од метала
Заставе се лепршају,
Вијоре се целог дана,
Нашег ТИТА поздрављају.

С букетима мајских рука
У рукама вредним тада
Наше баке и дедови
Поздрављају Празник рада.

Тад сва деца весело иштају
Песницама уздигнутим
Поздрављају празник тај,
Поздрављају празник победе,
Поздрављају ПРВИ МАЈ!

Петров Нада
VII-3

ХВАЛА ТИ...

Мајко, богињо мог живота,
Најлепша звездо плавог неба
Остани увек крај мене ти
Да сећања мог детињства
Када почну да се буде
Буду дивна, буду лепа!

Нек ми у памћењу остану
Дуге твоје неиспаване ноћи
Док си над мојом главом се
Нагано и нежно миловала
И тихо дишући дремуцкала
Те кроз речи успаванке
Старе ми приче причада.

Хвала ти на свему лепом
Мила моја мати!
Захвална ти морам бити
До краја живота.

Твоје будне мисли, вредна д
Стално теку, неуморно лете,
Увек само добро чиниш
Да изградиш вредно дете!
Мајко, зато си најлепша реч
Наше дивне планете!

Бугарски Гордана
VII-3

Мала прича о великој школи

Школа, то је мајка за баке. У њој се стижу нова познанства, нови другови и другарице, а што је најважније стижу се нова знања и сазнања. Падежи... математички задаци... биљни и животињски свет... музика... ликовна сазнања... све то пролази као дивни сан у нашој дивној школи знања и другарства, образовања и васпитања.

Прваци бојажливо седају у клупе. Родитељи их често плаше да, ако не буду добри, зна се шта их чека! Ко школа их охрабрује, прима под своје окриље, браних радом и знањима од "страшних" родитељских речи. Баче се ослободи, почиње да пише прва слова, прве бројке. Чита књижице, па кад их као најбољег друга заволи, онда их просто гута. За све то може да захвали школи.

ШКОЛА, ТО ЈЕ ДРУГА МАЈКА ЗА НАС БАКЕ!

Станков Душан, VIII-2

Човек и дела његова

Човек! Једино биће које стварно живи и живот носи као нека велика река!

У току свога живота често се сусреће са позитивним и негативним остварењима и особинама. Позитивне особине уздижу човека, а негативне воде на страпину, упропашћују га и за свагда убијају његов карактер, његову људскост. Негативности има много, а откуда су и зашто их је толико није ми јасно. Неке од њих ћу набројати, да се "упознамо" са њима, а уједно видимо и сазнамо зашто су негативне, зашто упропашћују људско биће које би желело да живи, радује се лепотама природе, делима својим и др. Те негативности су: ЛАЖ, ЛЕПОШТЕЊЕ, ЛУБОМОРА, ДРСКОСТ, ЗАВИДЛИВОСТ, СЕБИЧНОСТ и друге, које по моме мишљењу немају никаквог значаја за правог човека. — Себичност је особина која човека може да доведе до понора, до амбиса живота, да га уништи те да буде "заборављен" као људско биће. Другови и другарице сматрају га непостојећим, а он мисли да је сам себи довољан, да му нико не треба. Овакво подвајање може да доведе до многих закључака који нису вредни истинског човека. То значи не треба бити себично ни једно људско биће. Лепо је видети другове и другарице како се петају и весело причају, а стравично је видети једну особу како стоји сама, замишљена и загладана у неизглед, у пролазност. Такве особе у једном моменту сагледају своју негативност, али се је не могу ослободити. Дубоки су њени корени. Кајање касно стиже. — И све остале негативности су сличне и исте последице боље речено тешке ожиљке стварају.

Заро вредним стваралачким радом достоним човека уништавајмо људске негативности. Уживајмо сви у лепотама природе и човековог дела, јер то води путем хуманизације људске личности.

Николић Љиљана, VII-3

Жена којој се дивим

Мада у свету има много жена којима бих могла да се дивим, ипак једној се заиста веома дивим — Рози Луксембург. Размишљам о Рози. Дивим се њеном савршеном животу и успесима. Борила се за нови живот. Дивим се њеним њеним искреним поступцима и љубави за човека. Она је сав свој живот посветила хуманизацији људског друштва. Знала је да свој живот искористи до краја за добро човечанства. Радила јемного и неуморно. Била је свуда — међу радницима, на конгресима прогресивних радничких партија. — Роза је била веома блиски сарадник великог Лењина. То доводи до закључка каква је она била, какав борац за нови живот, за социјализам. Мада као и све жене не има нежне руке, осмех пун топлине, ипак се у нечему разликовала. — У њеном срцу није било места мржњи, већ доброты и племенитости на којима је заснивала своју борбу.

Роза Луксембург је понос човечанства!

Живковић Милица, VIII-3

ЗАНИМЛИВОСТИСпорт у нашој школи

3. априла 1976. год. у нашој школи одржано је међуразредно такмичење у одбојци за девојчице у коме су учествовали сви I, VII и VIII разреди. — Прво место међу VI разредима освојиле су одбојкашице VI-3 разреда, од VII прво је VII-3, а међу VIII првакиње су одбојкашице из VIII-2 разреда.

Овог истог дана кошаркашке екипе деचाка учествовале су на зонском такмичењу у Панчеву, а пошто су освојили прво место у општини. У Панчеву су постигли кошаркаши запажен успех освајаем трећег места.

6. априла кошаркашка екипа девојчица као првак општине Ковин учествовала је на зонском првенству осн. школа и заслужено освојила друго место и тиме достојно репрезентovala школу и општину.

10. априла хор наше школе учествовао је у Ковину на општинском такмичењу хорова основних школа. На најлепши начин хор је извео дуго спремане композиције и заслужено на челу са наставником Џонин Десом освојио прво место. Овом победом хор се квалификовао за зонско такмичење које је одржано 18. априла у Панчеву. Међу најбољим хоробима осн. школа Јужног Баната хор наше школе освојио је заслужено место међу најбољима — четврто место. То је још један велики успех наше школе.

10. априла одржано је међуразредно такмичење деचाка у одбојци. Учествовале су екипе VI, VII и VIII разреда. — Међу VI разредима првак је VI-3, од VII првак је VII-2, а међу VIII првак је постала екипа VIII-2 разреда.

Одбојкашка екипа наше школе освојила је 17. априла прво место у општини.

17. априла у Баваништу је одржано зонско такмичење у познавању саобраћаја — прописа, возње и спретности. Екипа наше школе освојила је од седам екипа четири прва места по разредима и на тај начин постала екипни првак. Прва места освојили су Витас Иван, уч. II-2, Ђурђев Зоран, уч. III-3, Јовановић Драган, уч. VII-2 и Вељковић Миодраг, уч. VIII-3 разреда. Остали такмичари наше екипе освојили су следећа места: Витас Биљана, уч. IV-1 освојила је друго место, Толевић Зоран, уч. V-2 заузео је VI место, а Обрадовић Аца, уч. VII-3 разреда друго место у својој категорији. Сви ученици — прваци у својој категорији успешно су се такмичили и на Покрајинском такмичењу на коме су као екипа Општине Ковин заузели 8. место између 42 општинеке екипе осн. школа САН Војводине. Честитамо на овом дивном успеху и достојном репрезентовању наше школе и општине Ковин.

Гашовић Биљана, уч. VIII-1 раз. квалификовала се за зонско такмичење најбољих математичара на коме је такође постигла добар резултат.

24. априла одржано је зонско такмичење женских и мушких екипа основних школа у Баваништу. Организатор истог била је наша школа. На овом такмичењу наша мушка екипа одбојкаша заузела је III место мада по вредности заслужује много боље место. Судија је учинио пресудну грешку која је нашу екипу стајала првог места. — Женска одбојкашка екипа освојила је заслужено друго место. — На овом такмичењу учествовале су по четири екипе. Честитамо на добром такмичарском духу и успеху.

Свима нашим екипама и појединцима из области музике, спорта, науке и саобраћаја срдечно честитамо на постигнутим резултатима, а који су плод дугог трајног и упорног рада. Још већим залагањима постићиће мо још бољ резултате.

Зато напред у нови рад, у нове победе, знања, вештине и културе!

Бугарски Гордана, VII-3

Мале шале - мале збиље

Кавез

На часу српскохрватског језика наставник Драган пита Биљу:

- Биљо, у коме се падежу налази именица славуј?

- Именица славуј је у кавезу! - збуњено одговори Биља, која се пре питава добро разговарала.

Право име

- Ђорђевић Зоран звани Жаре чита реферат и у једном тренутку свога текста рече:

- Право презиме и име великог словеначког књижевника јеловро Кувар! Наравно у разреду смех!

Године

Димитриј Стеван чита реферат и како је ред чита пре свега биографију писца:

- Прежићов Богдан рођен је 1893. године, а умро у својој 1950. години.

Реч

На часу математике у V-3 разреду наставник Миле стајао је крај прозора - док смо ми радили задатке. Мили Бурџа је нагвирео на врата наше учионице. Наставник Миле се прaviо да га не види и плакао му се приближавао. У једном тренутку наставник викну:

- Сококерес, Буро! те овај ко из пушке метак побеже.

Романса

На часу математике наша наставница Надица упита Наташу Грујић о Питагоуиној теорему. Наташа устаје и поче да муца уз једно отегнуто О.

Наставница слушајући то Наташино О, поново је упита:

- Наташа, да ли си већ једном отпевала ту своју романсу!?

БУП...

Наставник Драган је по звону ушао у VII-3 и почео да записује час. После неколико тренутака улази Нада Петров и мирно полази на своје место. У пролазу Гордана је добро шлепи тако да је одјекнуло

једно "БУП"

и - Нашта ти ја личим, Гоцо!? зачуђено ће Нада.

- На бубав! - одговори наставник.

Гоца-поцрвене, а пуначка Нада се збуну.

Погодне реченице

На часу српскохрватског језика учили смо врсте реченица по садржају - смислу и крају погодбене реченице.

Једна ученица која није била пажљива упита наставника:

- Наставниче, које су то погодне реченице?

Лопови

У селу, код једног сељака, иза обора била су петорица лопова. Домаћин те куће не обраћајући пажњу на обор заустави се на тераси да завеже опанак. Сваки опанак је имао по пет рупица са једне и са друге стране. Завезавши први опанак онако србијански рече жени доста гласно:

- Пет сам заврзав и још пет да ги вржем и ће бидне све у ред!

Лопови иза обора када то чуше да је вихових пет газда већ "врзао" уплашише се па паду.

Поштовани читаоци!

Достављајте нам своје радове, а посебно оне до којих можете свакодневно доћи, а то су згоде и незгоде, као ова овде при писању, из времена одмора, са часова и др. Шала и анегдота из нашег свакодневног школског живота има доста!

ПИШИТЕ - ЈАВИТЕ СЕ!

РЕДАЦИЈА

ВАШЕГ ЛИСТА "П О Л Е Т"